

Çocuk ve Kurtarılan Köpek

Çınar BİBER

Çocuk ve Kurtarılan Köpek

Çınar BİBER

Sessiz bir sokağın sonundaki küçük bir evde, Leo adında bir çocuk annesi ve babasıyla yaşıyordu. Leo sekiz yaşındaydı, yaşına göre küçüktü, açık kahverengi tenli ve kısa dalgalı koyu kahverengi saçlıydı. Büyük ela gözleri hiçbir şeyi kaçırmazdı. Sol yanağında küçük bir ben vardı ve yanakları hafifçe yuvarlaktı. Leo insanlarla konuşurken utangaçtı. Konuşmaktan çok izlemeyi ve dinlemeyi severdi. Ama hayvanları tüm kalbiyle severdi.

Bir gün Leo ve annesi hayvan barınağına gittiler. Sessiz bir köşede, yumuşak tüylü, krem ve açık kahverengi, sarkık kulaklı bir köpek bir battaniyenin altından dışarı baktı. Köpeğin büyük, yumuşak kahverengi gözleri ve burnunun üstünde ince beyaz bir iz vardı. Üzerinde 'Pip' yazan yuvarlak pirinç bir etiketi olan yumuşak mavi bir tasma vardı. 'Her şeyden korkuyor,' dedi barınaktaki kadın. Leo dizlerinin üstüne çöktü ve fısıldadı: 'Sorun değil, Pip. Ben de yeni şeylerden korkarım.'

Leo, Pip'i o öğleden sonra sahiplendi. Evde Pip mutfak masasının altına saklandı ve dışarı çıkmadı. Bir kaşığın takırtısında irkildi, bir kapının çarpmasında titredi. Leo yakınlarda yere oturdu, sessiz ve sabırlıydı. 'Yavaş yavaş alacağız,' dedi yumuşak bir sesle. Yere bir ödül maması koydu ve bekledi. Pip'in siyah burnu seğirdi. Küçük bir adım, sonra bir tane daha. Ödül maması gitmişti.

Ertesi sabah Leo hardal sarısı yağmurluğunu, mavi kot pantolonunu ve kırmızı lastik çizmelerini giydi. Bez çantasına köpek ödöl mamaları koydu. 'Küçük bir yürüyüş deneyelim,' dedi. Pip'in kulakları yassıldı ama Leo'nun peşinden ön kapıya geldi. Dışarısı büyük ve gürültülüydü. Pip Leo'nun bacağına sokuldu. Leo, 'Sadece köşeye kadar gideceğiz. O kadar,' dedi.

Sessiz sokakta yavaşça yürüdüler. Bir araba her geçtiğinde Pip'in ince bacakları titriyordu. Leo durdu ve yanına çöktü. 'Gördün mü? Bu sadece bir araba. Geçip gidiyor.' Bir ödül maması uzattı. Pip onu nazikçe aldı, sarkık kulakları birazcık kalktı. Köşeye vardılar ve geri döndüler. Çok kısa bir yürüyüşü ama Leo gülümsedi. 'Başardın, Pip!' dedi.

Her gün Leo ve Pip başka bir sessiz yürüyüşe çıktılar. Evlerin arkasında, çimenlerin yumuşak olduğu ve tek sesin kuşlar olduğu bir patika buldular. Pip havayı kokladı ve kuyruğu minicik bir kez sallandı. Leo'nun çantasında her zaman ödül mamaları vardı. 'Bu bizim patikamız,' dedi Leo. 'Burası güvenli.' Pip Leo'ya biraz daha yaklaştı ve Leo içinde sıcak bir parıltı hissetti.

Bir öğleden sonra patikada komşunun kedisiyle karşılaştılar. Pip donakaldı ve kulakları yassıldı. Leo dizlerinin üstüne çöktü ve yumuşak bir sesle konuştu. 'Bu sadece bir kedi, Pip. Senden daha çok korkuyor.' Kedi gözlerini kırptı ve uzaklaştı. Pip'in kuyruğu küçük bir kez sallandı. Leo güldü. 'Gördün mü? Kötü bir şey olmadı.' Pip büyük kahverengi gözleriyle Leo'ya baktı ve gözlerinde bir şey Leo'ya biraz daha güveniyor gibiydi.

Sonraki günlerde yeni yollar keşfettiler. Ekmek kokusunun Pip'in burnunu seğırttiğı fırının önünden geçtiler. Çocukların oynadığı okulun önünden geçtiler. Pip uzaktan izledi ve Leo yanında kaldı. 'Harika gidiyorsun,' dedi Leo. Pip'in kuyruğı artık daha sık sallanıyordu. Hatta bir sonraki köşede ne olduğunu görmek için sabırsızlanıp tasmayı çekiştiriyordu.

Bir sabah sokakta gürültülü bir çöp kamyonu gümbürdedi. Pip acı bir ses çıkardı ve kaçmaya çalıştı ama Leo kırmızı tasmayı sıkıca tuttu. 'Sorun değil, Pip. Ben buradayım.' Leo kendi kalbi hızlı çarparsa da dimdik ve sakin durdu. Pip'i sessiz bir yere götürdü ve yanına çöktü. 'O gidene kadar burada bekleyeceğiz.' Pip Leo'ya sokuldu ve Leo ikisi için de cesur hissetti.

Kamyon gidince Pip Leo'nun elini yaladı. Leo gülümsedi. 'Cesurdun, Pip.' Yürüyüşlerine devam ettiler ve Pip başını biraz daha dik tuttu. O akşam Pip ilk kez Leo'nun yatağına kıvrıldı. Leo fısıldadı: 'Sen benim en iyi arkadaşımsın.' Pip'in kuyruğu battaniyeye yumuşakça vurdu. Çocuk ve kurtarılan köpek, adım adım birbirlerine güvenmeyi öğreniyorlardı.

Ertesi hafta Leo'nun arkadaşı Sam onları parka davet etti. Pip daha önce hiç parka gitmemiřti. Bařta Leo'nun bacaklarının arkasına saklandı. 'Çok fazla köpek var,' dedi Leo. 'Sadece izleyebiliriz.' Bir banka oturdular ve Pip diğerk köpeklerin kořup oynamasını izledi. Yavaşça kuyruğı sallanmaya bařladı. 'Belki çimenlerin kenarını deneyebiliriz,' dedi Leo. Pip kendi başına bir adım attı.

Pip kuyruđu sallanan küçük kahverengi bir köpekle tanıştı. Burunlarını kokladılar. Sonra Pip yeni bir şey yaptı: ön patilerini yere indirip eğildi ve zıpladı. Kahverengi köpek de karşılık verdi. Leo güldü. 'Oynuyorsun, Pip!' Pip mutlu bir daire çizerek koştu, sarkık kulakları uçuşuyordu. Leo'nun içi sevinçle doldu. Ürkek köpek cesaretini buluyordu ve utangaç çocuk arkadaşını alkışlayarak kendi sesini buluyordu.

O günden sonra Pip deđiřti. Yürüyüşlere hevesle kırmızı tasmayı çekiřtiriyordu. Fırındaki kadına kuyruđunu sallıyor ve ödöl maması için kibarca oturuyordu. Hatta patıkadaki kediye mutlu bir merhaba havlaması bile yaptı. Leo'nun annesi, 'Pip bambařka bir köpek oldu,' dedi. Leo başını salladı. 'Sadece zamana ve sevgiye ihtiyaçı vardı.' Pip kanepenin üstüne atladı ve Leo'nun yanına kıvrıldı, pirinç etiketi hafifçe řingırdadı.

Bir akşam Leo, Pip'i yağmurda yürüyüşe çıkardı. Leo hardal sarısı yağmurluğunu ve kırmızı lastik çizmelerini giymişti. Pip mavi tasmaını ve küçük köpek yağmurluğunu giymişti. Birlikte su birikintilerinde sıçradılar. Pip yağmur damlalarına havladı ve yaprakları kovaladı. Leo kıkırdadı. 'Çok komiksin, Pip!' Yumuşak tüylü, sarkık kulaklı köpek başını kaldırdı, kahverengi gözleri sevinçle parlıyordu. Artık korkmuyordu.

Eve dönünce Leo, Pip'i havluyla kuruladı. Pip Leo'nun yüzünü yaladı. Leo'nun annesi ikisinin bir fotoğrafını çekti. 'Ona çok yardım ettin,' dedi. Leo bunu düşündü. 'O da bana yardım etti,' dedi. 'Ben utangaçtım ama artık o kadar utangaç değilim.' Pip patisini Leo'nun dizine koydu. Çocuk ve kurtarılan köpek, her adımda, her ödöl mamasında ve her sessiz anda bir dostluk kurmuşlardı.

Ve böylece Leo, küçük, yumuşak tüylü bir köpekten büyük bir ders aldı. Sabır ve sevgi büyük fark yaratabilir. Pip de dünyanın güvenli ve nazık olabileceğini öğrendi. Şimdi her gün birlikte yürüyorlar, kuyruklar sallanıyor ve çizmeler su sıçratıyor. Hardal sarısı yağmurluklu bir çocuk ve krem ile açık kahverengi, sarkık kulaklı bir köpek görürseniz onlara el sallayın. Onlar en iyi arkadaşlar ve birlikte cesurlar.